

WNIOSEK PROCESOWE W POSTĘPOWANIU KARNYM: TEORIA I PRAKTYKA

W artykule omawiane są wnioski procesowe w postępowaniu karnym, opracowania teoretyczne w dziedzinie wniosków procesowych w postępowaniu karnym, określone również zostały elementy tworzenia oraz działania wniosków procesowych na etapie postępowania przygotowawczego oraz postępowania sądowego w sprawach karnych. Opracowany został model teoretyczny wniosku procesowego, jak również zaproponowane zostały kierunki doskonalenia procedury wniesienia pisma procesowego w procesie dochodzenia.

Słowa kluczowe: procedura, kontradiktoryjność w postępowaniu sądowym, postępowanie karne, wniosek procesowy, śledczy, prokurator, sędzia, decyzja, uchwała, wyrok.

L. Maksymova
docent katedry nauk
ogólnoprawnych i
karnoprawnych
Uniwersytetu Turystyki,
Ekonomii
oraz Prawa w Kijowie
doktor nauk prawnych,
(m. Kijów, Ukraina)

PROCEDURAL FROM JF CRIMINAL PROCEEDINGS: THEORY AND PRACTICE

The procedural form of criminal proceedings, provided the theoretical development of procedural forms in criminal proceedings, defined building elements and procedural steps form in pretrial proceedings and trial criminal proceedings. The theoretical model procedural forms, there are ways to improve procedures for drafting procedural form of investigative and competitive process.

Keywords: procedure adversarial process, criminal proceedings, procedural form, investigator, prosecutor, judge, ruling, order or judgment.

ПРОЦЕСУАЛЬНА ФОРМА КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ: ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА

Розглядається процесуальна форма кримінального провадження, надаються теоретичні розробки процесуальної форми у кримінальному провадженні, визначаються елементи побудови та дії процесуальної форми на стадії досудового провадження та судового розгляду кримінального провадження. Розроблена теоретична модель процесуальної форми, пропонуються шляхи удосконалення процедури складання процесуальної форми у розшуковому та змагальному процесі.

Ключові слова: процедура, змагальність процесу, кримінальне провадження, процесуальна форма, слідчий, прокурор, суддя, постанова, ухвала, вирок.

Теорія та практика кримінального процесу розробляла концепції, які були направлені на удосконалення сутності досудового провадження, побудови нових його форм та окремих інститутів. Значною проблемою стала теоретична дискусія побудови та форми досудового

розслідування. Новий КПК України визначив нові форми досудового та судового провадження, які можна розглядати, виходячи з правового змісту процедури процесуальної форми, забезпечення гарантій учасників кримінального провадження.

Теоретичні проблеми та практичні елементи розробки правової форми у кримінальному провадженні розглядалися у наукових дослідженнях А.Я. Дубинського, П.А. Лупинської, Ю.В. Манаєва, О.Р. Михайленко, М.І. Порубова, Д.О. Солодова, В.М. Шпільова та ін. [3; 6; 7; 8; 11].

Всі вчені визначали, що правова форма кримінального провадження обумовлює необхідність вирішення конфліктів двох сторін, з одного боку інтересів держави, яка повинна забезпечити безпеку громади, а з іншого притягнути до покарання особу, яка скоїла кримінальне правопорушення та заподіяла шкоду інтересам людини та громадянина.

В залежності від вибору того чи іншого пріоритету - боротьба з кримінальним правопорушенням або захист прав та свобод складаються форма процесу. Кримінально-процесуальні відносини здійснюються за допомогою процесуальної форми, яка передбачає прийняття рішення, а саме постанови, складання протоколу слідчих або судових дій, ухвали, вироку.

І.Б. Михайловська обґрунтувала кримінально процесуальну форма, як віддзеркалення нормативної моделі судочинства, що складається з таких структурних елементів, як мета, функції, принципи, на підставі яких побудовані конкретні інститути кримінального провадження [9, с. 134].

Процесуальна форма встановлюється відносно типології процесу, який у кримінальному провадженні визначений як змагальний або розшуковий.

У рамках розшукового процесу публічна мета підпорядковує всі інститути судочинства, та розглядає кримінальне провадження як держане правосуддя.

Аналізуючи розшуковий процес С.І. Вікторський пише, щоб добитися у обвинуваченого фактичних даних, які відображають істину процесу, необхідно встановити її на підставі всіх доказів, що є головним завданням і прагненням у всі ті епохи, коли панував інквізиційний слідчий процес, коли сторони в процесі втрачали своє дійсне значення, а обвинувачений перетворювався на предмет дослідження, в найближче і краще джерело, з якого можна дізнатися істину [2, с. 208].

Змагальна форма процесу направлена на вирішення правового конфлікту, який виникає у разі вчинення кримінального правопорушення, припускає існування в процесі сторін, що мають протилежні інтереси, володіють загальною мірою свободи розпорядження своїми правами, обмеженні впливом держави на особу в суді. Іншим чинником це визначає відношення законодавця до обвинуваченого, можливість визнання та користування в процесі закріплених КПК України юридичних презумпцій. Змагальний процес зберігає рівновагу сторін між обвинувальним ухилом, за яким стоять державні правоохоронні органи кримінального переслідування, за плечима яких - вся потужність державного апарату примусу особи надати докази відносно обвинувачення в вчиненому кримінальному правопорушенні, а з іншого - системи захисту, яка за своїми фактичними можливостями орієнтована на закон.

На кожній стадії кримінального провадження реально виділяється особливий вид державної діяльності, а саме діяльність правоохоронних органів, яка полягає у вирішенні конфлікту під час досудового розслідування та судового розгляду кримінального провадження.

Від імені держави, яка взяла на себе охорону закону, юрисдикцію і здатність використання владних повноважень, в тому числі пов'язаного із застосуванням примусових

заходів по виконанню прийнятого процесуального рішення. Правове застосування процесуального рішення складає головну сторону діяльності сторін процесу. Напрями їх дій включають: встановлення фактичних обставин юридичної справи; вибір і тлумачення юридичних норм, що підлягають застосуванню; кваліфікацію злочинного діяння, правову оцінку встановлених фактичних обставин; прийняття процесуального рішення шляхом складання слідчим, прокурором - постанови, а слідчим суддею - ухвали; документальне оформлення, визначення заходів, спрямованих на практичне здійснення процесуальних рішень.

Кожна стадія кримінального провадження передбачає систему процесуальних гарантій, до яких належать: суворе дотримання норм матеріального права; законодавчі вимоги об'єктивності, повноти і всебічності дослідження обставин матеріалів справи; юридична презумпція невинуватості; процесуальні правила відведення суб'єкта процесу, який проводить перевірку за матеріалом досконалого злочинного діяння, бере участь у ході досудового і судового слідства, при постанові вироку, а також в апеляційній і касаційній інстанціях; неприпустимість застосування декількох покарань за один злочин; процесуальний порядок допустимості і закріплення доказів; ухвалення процесуальних рішень в межах компетенції і встановлених законом процесуальних формах; процесуальний порядок оскарження незаконних процесуальних рішень в апеляційну та касаційну судову інстанцію.

Правовий механізм реалізації норм права на кожній стадії кримінального провадження обумовлений юридичними санкціями, що виключають свавілля, а також суб'єктивізм до виконання процесуальних та негласних слідчих (розшукових) дій.

Теоретичні положення процесуальної форми кримінального провадження розглядалися низкою вчених О.М. Ксензовим, В.М. Кудрявцевим, В.І. Нікитинським, І.С. Самощенко, В.В. Глазиріним, П.А. Лупінською, О.Р. Михайленко та ін. [5; 6; 8]. Проте відмінності в тлумаченні даного поняття практично немає.

У широкому плані процесуальна форма включає: порядок провадження процесуальних та слідчих дій, межі та термін досудового та судового провадження, підслідність, послідовність, дотримання процедури провадження, межі застосування заходів процесуального примусу, процедура забезпечення прав учасників, так само як і виконання ними своїх процесуальних обов'язків.

Вузьке значення процесуальної форми можна визначити, виходячи з процесуального закріплення доказів, встановлення обставин, які підлягають доказуванню в кримінальному провадженні.

С.М. Стахівський, О.М. Ксензов, В.В. Кальницький, П.Г. Марфицин вважають, що рішення у кримінальному процесі класифікуються по суб'єктах процесу (оперативні підрозділи, слідчий, прокурор, суддя), по колу питань, процесуальних підстав прийняття рішення та по формі складання (постанова, протокол, вирок) [12].

М.С. Алексєєв, Л.Д. Кокарев, Г.Ф. Горський, П.С. Элькінд розподіляють рішення за по основними питаннями кримінального процесу, а саме порушення кримінальної справи, постанови про притягнення обвинуваченої особи, закриття кримінальної справи та процесуальні рішення по окремих питаннях проведення слідчої дії, а саме: обшук, відхилення клопотань [1, с. 37].

КПК України вказує, що слідчий, прокурор складають постанову та протокол під час проведення процесуальних, слідчих розшукових, негласних слідчих (розшукових) дій. Процесуальні рішення повинні відображати основні положення правового регулювання кримінального судочинства.

Суддя складає ухвалу по основних питаннях руху кримінального провадження та проголошує вирок, яким особа визнається винною.

Постанова складається з основних питань руху кримінального провадження.

Протокол слідчих дій складається, якщо треба процесуально закріпити фактичні дані, як докази, встановити обставини скоєння кримінального правопорушення.

Теоретичні та практичні проблеми процесуальної форми розглядаються за допомогою механізму реалізації складання процесуального рішення. Процес регулює встановлені в КПК України рішення, а саме: постанова, протокол слідчих дій, протокол судових дій, вирок суду.

Постанова в кримінальному судочинстві є системою взаємодіючих об'єктивних і суб'єктивних чинників, зокрема правових, ідеологічних, соціально-психологічних обставин, на підставі яких слідчий приймає рішення. Механізм постанови рішення широко використовується в різних галузях кримінального процесуального права. Визначення факторів та чинників сприяє подальшим шляхам ухвалення законних та обґрунтованих рішень. Виділення та опис системи чинників дозволяють розглядати конкретні факти як очевидність, та за їх допомогою встановити внутрішній зв'язок і взаємозалежність, проаналізувати характер, тип такого зв'язку. При цьому характеристика чинників повинна доповнюватися не тільки кількісними факторами, але і якісними, які дають можливість виявити міру дії окремих чинників, які впливають на систему в цілому.

Системний підхід дослідження процесуальних рішень у кримінальному провадженні може бути використаний: постанова слідчого, прокурора, ухвала слідчого судді повинні бути прийняті тільки виходячи з системи взаємодіючих чинників, які встановлюються на підставі доказів; під час постанови вироку судом на підставі сукупності всіх прийнятих рішень, які необхідно визначити для їх позитивного і негативного впливу на постанову вироку; процесуальна постанова, яку складає та приймає слідчий, має процедурне значення для руху кримінального провадження, ухвала слідчого судді приймається на підставі проведення або необхідності проведення негласних слідчих (розшукових) дій слідчим.

Аналіз процедури механізму прийняття процесуальних рішень припускає кількісний і якісний опис окремих чинників, до яких належать повноваження державних органів, які мають право проведення кримінально-процесуального провадження. Державні органи делегують свої повноваження слідчому, прокурору, які зобов'язані приймати рішення. Процедура прийняття рішення, підстави, порядок і механізм її дії чітко врегульовані в КПК України. Рішення повинно мати правову мета, засади, методи правового регулювання, відповідальність сторін за виконання або невиконання постанови.

Важливе місце в механізмі прийняття рішення займає поведінка посадових осіб, що виконують конкретні процесуальні функції. Необхідно виявляти з одного боку об'єктивні, правові, соціально-психологічні умови діяльності правоохоронних органів, а з іншої - індивідуальні якості осіб, що приймають рішення.

До об'єктивних умов прийняття рішення в кримінальному провадженні можна віднести соціально-політичні умови, принципи організації правоохоронних органів і судової системи (тип і форма судочинства), а також гарантій прав людини і громадянина, яка діє у сфері кримінального процесу.

П.А. Лупінська, розкриваючи зміст правової природи процесуального рішення, вважає, що категорія "реалізації права" розуміє поведінку сторін процесу, в якому втілюється розпорядження правових норм, практична діяльність людей по здійсненню прав і виконанню юридичних обов'язків. Реалізація правової норми розглядається як втілення у вчинках людей тих вимог, які в загальній формі виражені в нормах права. Реалізація права шляхом постанови

рішень як актів застосування права є для слідчого, прокурора, слідчого судді, які застосовують дане право і не тільки правом, але і обов'язок. У зв'язку з цим важливе значення мають положення тлумачення в законі повноважень слідчого, прокурора, слідчого судді під час реалізація правової норми [6, с. 103].

Ю.М. Белозеров, В.В. Вапнярчук, Б.А. Вікторов, О.П. Власов та ін. вважають, що основні риси правової діяльності включають в себе владно - розпорядницький характер, приводами та підставами цієї діяльності є процесуальна форма, на підставі якої проводиться вибір рішення, або постанова, або протокол процесуальної, слідчої дії.

Д.А. Солодов, посилаючись на висловлення А.Я. Дубінського, дає поняття процесуального рішення і визначає норми, в яких мета рішення безпосередньо не виражена, але може бути встановлена шляхом з'ясування процесуальної норми. Він розкриває цільову направленість, а також зв'язок з принципами, функціями кримінального процесу та правовими діями. Встановлює межі компетенції, яким повинно відповідати рішення та його елементи [11, с. 12].

М.С. Александров, О.М. Балашов, І. Гончаров, Ю.О. Гришин, О.П.Рижаков, В.Г. Томін, О.О. Чувільов, П.С. Єлькінд встановлюють, що окремі норми КПК України не містять вказівок на мету діяльності, а вказують правила поведінки, які встановлені законом. Вони вважають, що в них повинні бути визначені процедурні, процесуальні елементи досягнення завдань кримінального процесу у разі постанови рішення або вироку [13, с. 56; 15, с. 11].

І.Б. Михайловська зачіпає правове регулювання рішення, яке повинно ґрунтуватися на засадах процесу. Наприклад, презумпція невинуватості повинна діяти у кримінальному провадженні, а слідчий, якщо не впевнений у вчиненні злочину конкретною підозрюваною особою, повинен прийняти заходи щодо закриття кримінальної справи. Слідчий зобов'язаний прийняти рішення, яке діє відповідно закону і виражає волю законодавця. Законне рішення веде до поставленої мети, виконання завдань кримінального процесу [9].

О.М. Бандурка, О.В. Баулін, Н.С. Карпов, С.М. Стахівський, С.І. Лук'янець характеризують рішення та визначають сферу, область та межі, при яких застосовуються вибір рішення. Кримінально-процесуальний закон не тільки ставить перед слідчим, прокурором, слідчим суддею цілі та методи прийняття рішення, але вказує на виконання мети та засоби механізму його прийняття. Слідчий повинен враховувати обмеження відносно сторін процесу, які накладає закон у разі оголошення постанови [12].

Механізм прийняття рішення повинен бути визначений як зв'язок правової норми кримінального процесуального права з процедурою діяльності його учасників. Повинні бути встановлені всі обставини, які підлягають доказуванню у кримінальному провадженні, на основі їх елементів слідчий, прокурор, слідчий суддя приймають рішення. Необхідно чітко визначити норми кримінального, кримінально-процесуального права, які стосуються конкретного учасника провадження. На їх підставі слідчий застосовує норму кримінального процесу. Учасник процесу, відносно якого була застосована норма права, повинен виконати постанову слідчого, ухвалу слідчого судді.

Постанова слідчого, прокурора, ухвала судді повинна мати структуру, відображати фактичні обставини злочину та відносно кого була складена і прийнято процесуальний документ. Постанова слідчого, прокурора може бути оскаржена до суду. Ухвала та вирок суду можуть бути оскаржені до суду апеляційної чи касаційної інстанції.

Об'єктивні підстави прийняття рішення включають в себе наукову організацію праці. Дані положення були розглянути в літературі та визначені в науці управління з боку І.Є. Биховського, А.М. Васильова, М.І. Гапановича, І.І. Мартиновича, І.В. Герасимова, І.М. Гуткіна, Ю.І. Шостак, А.Г. Хабібулїна та ін. [4].

Суб'єктивні чинники прийняття процесуального рішення включають в себе коло осіб, які в кримінальному судочинстві мають повноваження приймати рішення. Сторона обвинувачення чітко визначена в § 2, глави 3 КПК України. Тільки слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають державно-владні повноваження, які визначені законом.

Аналіз процесуальної діяльності слідчого, прокурора, судді щодо прийняття процесуального рішення дає підстави стверджувати, що порушення матеріального та процесуального права пояснюються неглибокими знаннями щодо вимог закону, невмінням правильно застосовувати норми права при розгляді конкретних справ, непрофесійним ставленням до своїх обов'язків та ін.

О.М.Толочко вказував, що вирок суду повинен бути постановлений на підставі тільки тих доказів, які встановлені в ході судового слідства. Ті докази, які не знайшли свого вираження в судовому засіданні, суддя повинен виключити з вироку, про що він вказує у мотивувальній частині вироку [14, с. 35].

Аналіз статистичних даних Верховного Суду України, Вищого спеціалізованого Суду з розгляду цивільних і кримінальних справ надає підстави для ствердження, що помилки допущені під час складання слідчим постанови про обставини, які підлягають доказуванню по кримінальному провадженні автоматично переходять до судді, який пов'язаний обвинувальним актом. Суддя у вироку повинен відповісти на питання, чи доведена вина обвинуваченого в судовому засіданні тільки на підставі доказів, які отримані під час судового слідства. Суд повинен тлумачити закон, який він застосовує. Докази, які суддя отримав під час судового засідання повинні бути оцінені на підставі конкретної норми права та закону.

Автор пропонує побудувати теоретичну модель процесуальної форми у разі фіксування технічними засобами проведення негласних слідчих (розшукових) дій, яка повинна включати в себе: рішення про фіксацію процесуальної дії за допомогою технічних засобів під час досудового розслідування; процесуальний статус слідчого, оперативних та технічних підрозділів, які приймають участь у проведенні негласних слідчих (розшукових) дій; процедурні та процесуальні гарантії по захисту учасників провадження; форми режиму таємності під час отримання інформації, яка має державну таємницю; механізм прокурорського нагляду, контролю та керівництва під час фіксації технічними засобами проведення процесуальної дії; гарантії судового розгляду кримінального провадження, які включають обов'язкове технічне фіксування судового засідання. У разі технічного фіксування на носії інформації, на якому за допомогою технічних засобів зафіксовані процесуальні дії, пропонується складання протоколу, де вказати тільки вступну частину та відомості про проведення процесуальної дії та заключну частину, де вказати результати технічного фіксування. Цим положенням пропонується доповнити ст. 104 КПК України.

На підставі викладеного слід визначити, що процесуальна форма встановлена нормами кримінального процесуального закону. Особливе значення має дотримання процесуальної форми під час провадження слідчих, негласних слідчих (розшукових) дій.

Література:

1. Алексеев Н.С. Очерк развития науки советского уголовного процесса // Н.С. Алексеев, В.Г. Даев, Л.Д. Кокарев/ -Воронеж. ВГУ. 1980. – 192с.
2. Викторский С.И. Русский уголовный процесс. учебник // С.И. Викторский/ - М.: 1997. – 310с.

3. Дубинский А.Я. Исполнение процессуальных решений следователя: правовые и организационные проблемы // А.Я. Дубинский/ - К.: КВШ МВД ССР. 1984. – 213с.
4. Гапанович Н.И. Основы взаимодействия следователя и органа дознания при расследовании пре ступлений // Н.И. Гапанович, И.И. Мартинович/ - Минск. БГУ им. Ленина. 1981. – 130с.
5. Ксензов, А.Н. Информационная обоснованность процессуальных решений следователя [Электронный ресурс] режим доступу: Дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09 .- М.: РГБ, 2003.
6. Лупинская П.А. Уголовно-процессуальное право // П.А. Лупинская/ -М.: Юристь. 2001. – 200с.
7. Манаев Ю.В. Процессуальные решения следователя // Ю.В. Манаев/ Волгоград. ВСШ МВД СССР. 1979. – 197с.
8. Михайленко А.Р. Возбуждение уголовного дела в советском уголовном процессе // А.Р. Михайленко/ - Саратов.: СЮИ. 1975. - 210с.
9. Михайловская И.Б. Цели, функции и принципы российского уголовного судопроизводства // И.Б. Михайловская/ -М.: Спарк. 2003. - 210с.
10. Міхеєнко М.М. Науково – практичний коментар Кримінально – процесуального кодексу України // М.М. Міхеєнко, В.П. Шибіко, А.Я. Дубінський/ -К.: Наукова думка. 1997. – 410с.
11. Солодов Д.А. Процессуальные и тактические решения следователя (сущность, проблемы оптимизации принятия) // Д.А. Солодов/-Воронеж.: ВГУ. 2004. -156с.
12. Стахівський С.М. Слідчі дії як основні засоби збирання доказів // С.М. Стахівський/ - К. Атака. 2009. -64с.
13. Томин В.Г. Острые углы уголовного судопроизводства // В.Г. Томин/ -М.: Юрид. лит. 1991. – 180с.
14. Толочко А.Н. Судебный приговор и его мотивировка // А.Н. Толочко/ -К.: 1991.- 90с.
15. Чувилев А.А. Оперативно – розыскное право. // А.А. Чувилев/ -М.: Академия МВД СССР. 1999. – 120с.

PROCEDURAL FROM JF CRIMINAL PROCEEDINGS: THEORY AND PRACTICE

L. MAKSIMOVA

Theory and practice of criminal procedure developed concepts that were aimed at improving the nature of pre-trial constructing its new forms and individual institutions. A major problem was the theoretical discussion of construction and forms of pre-trial investigation. The new Code of Ukraine has identified new forms of pre-trial proceedings and that can be considered, based on the content of the legal procedures procedural form, guaranteeing participants in criminal proceedings.

Theoretical problems and practical elements of the legal form of the criminal proceedings were considered in research AY Dubinsky, PA Lupynskoyi, Y. Manaev, OR Mihaylenko, MI Porubova, DO Solodova, VM Shpilova and others. [3; 6; 7; 8; 11].

All scientists have determined that the legal form of criminal proceedings necessitates resolving conflicts both sides, on the one hand the interests of the state, which should ensure the

safety of the community, and the other to impose punishment a person committed a criminal offense and caused damage to the interests of man and citizen.

Depending on the choice of a priority - the fight against criminal offense or protect the rights and freedoms form consist process. Criminal Procedure relations are using procedural form, which involves a decision, namely the resolution, the minutes of investigative or judicial action, decision, judgment.

IB Mikhaylovska substantiated criminal procedural form, as a reflection of the normative model of justice, consisting of structural elements such as the purpose, functions, principles, based on which specific institutions criminal proceedings [9, p. 134].

Process form relatively typology established process that is defined in the criminal proceedings as competitive or investigation.

As part of the investigative process public purpose subordinates all the institutions of justice and considers criminal proceedings as a justice of state.

Analyzing the investigative process SI Viktorsky wrote to the accused to obtain evidence that reflect the true process, you must install it on the basis of evidence that is the main task and the desire of all those times when the investigator ruled inquisitorial process, the parties in the process lost its real value, and the accused turned into a subject of study in the next and best source from which to learn the truth [2, p. 208].

The contest form process aimed at resolving legal conflicts arising in the case of a criminal offense, implies the existence in the parties with conflicting interests, have a total degree of freedom disposal of their rights, limiting the influence of the state in person in court. Another factor is the relation of the legislator to the accused, the possibility of recognizing and using enshrined in the Code of Ukraine legal presumptions. Competitive process preserved the tie between the parties accusatory, backed by state police prosecution, behind them - all the power of the state apparatus of coercion person to give evidence with respect to the prosecution committed a criminal offense, on the other - protection system, which by its actual capabilities focused the law.

At each stage of criminal proceedings actually released a special kind of state activity, such as the police force, which is to solve the conflict during the preliminary investigation and prosecution of criminal proceedings.

On behalf of the state, which assumed the protection of the law, jurisdiction and capacity using powers, including those associated with the use of coercive measures to fulfill the procedural decision. Legal use procedural decision is the main side of the claimant. Areas of action include: establishing the factual circumstances of the case law; selection and interpretation of legal rules to be applied; a criminal act established the legal assessment of the factual circumstances; taking a procedural decision by adding the investigator, prosecutor - Resolution and investigating judge - decision; paperwork, identify measures to ensure the practical implementation of procedural decisions.

Each stage of the criminal proceedings provides for a system of procedural safeguards, including: strict adherence to the rules of substantive law; legal requirements of objectivity, completeness and comprehensiveness of the study material circumstances of the case; legal presumption of innocence; procedural rules for allocation subject process, which inspects the material perfect criminal act, participates in pre-trial and trial, while passing a sentence and in appeal and cassation; inadmissibility of the use of multiple punishments for one offense; procedural order admissibility and securing evidence; adoption of procedural decisions within the scope of statutory and procedural forms; Procedure procedure for appealing illegal proceedings in the appeal and cassation court.

The legal mechanism for the implementation of the law at every stage of the criminal proceedings due to legal sanctions, excluding arbitrariness and procedural sub'ktivizm to perform and covert investigation (search) action.

The theoretical form of procedural criminal proceedings dealt with a number of scientists AM Ksenzovym, VM Kudryavtsev, VI Nikytnskym, IS Samoshchenko, VV Glazyrin, PA Lupinskoyu, OR Mihaylenko and others. [5; 6; 8]. However, differences in the interpretation of this concept virtually none.

In broad terms, procedural form includes procedural order of proceedings and investigations, term limits and pre-trial and trial proceedings, investigative jurisdiction, consistency, due process proceedings, the scope of application of procedural enforcement procedure to ensure the rights of participants, as well as the performance of their judicial required 'bonds.

Narrow sense of procedural forms can be determined on the basis of procedural consolidation evidence of circumstances subject to proof in criminal proceedings.

SM Stahivskyy, OM Ksenzov, VV Kalnytskyy, PG Marfytsyn believe that the decision in the criminal process are classified on the subjects of the process (operational units, investigator, prosecutor, judge), circled issues of procedural grounds for the decision and its compilation (resolution, protocol sentence) [12].

MS Alekseev, LD Kokaryev, GF Gorski, PS Əlkind distributed decision on major issues in the criminal process, namely a criminal case, the decision to prosecute the accused, terminate the case and procedural decisions on specific matters of investigative action, namely search, rejecting applications [1, p. 37].

PDA's Ukraine indicates that the investigator, prosecutor and make a resolution protocol during procedural, investigative detective, undercover investigators (search) action. Procedural decisions should reflect Management Principles criminal proceedings.

The judge makes a ruling on the basic issues of movement of criminal proceedings and announces the verdict, which the person is recognized guilty.

Resolution consists of the main issues the movement of criminal proceedings.

Minutes investigation is, if you want to fix the procedural evidence as evidence to establish the circumstances of committing a criminal offense.

Theoretical and practical problems of procedural forms are considered through the mechanism of implementation drafting procedural decision. The process of governing set in Ukraine CCP decision, namely resolution, investigation protocol, the protocol of court action verdict.

Resolution in the criminal justice system is interacting objective and subjective factors, including legal, ideological, social and psychological circumstances under which the investigator decides. The mechanism of judgment is widely used in various fields of criminal procedural law. Determining factors and factors contributes further by adopting and legal decisions. Isolation and description of factors can be considered as evidence of specific facts, and for them to establish an intimate connection and interdependence, to analyze the character type such connection. This characteristic factors should be complemented not only quantitative factors, but also qualitative, that allow to detect the extent of the individual factors that affect the system as a whole.

Systematic approach the study of procedural decisions in criminal proceedings may be used: the investigator, prosecutor, investigating judge decision should only be made on the basis of a system of interacting factors that are established on the basis of the evidence; when rendered by a court decree based on the aggregate of all of the decisions that need to identify their positive and negative impact on the resolution of the sentence; procedural ruling, which prepares and

adopts an investigator has a procedural significance for the movement of criminal proceedings, the decision taken by the investigating judge on the basis of, or need for undercover investigation (search) action investigator.

Analysis procedures of decision-making involves procedural quantitative and qualitative description of certain factors, which include the powers of public authorities entitled to conduct criminal procedural proceedings. Public authorities delegate his powers investigators, prosecutors are required to take a decision. Decision-making procedures, grounds, procedure and mechanism of action clearly addressed in the CCP Ukraine. The decision must be legal purpose, principles, methods of regulation, liability of the parties for the performance or non-performance decision.

An important role in the mechanism of decision-making behavior takes officers performing specific procedural functions. It is necessary to identify the one hand the objective, legal, social and psychological conditions of pravoooho-enforcement authorities, on the other - as individual people who make decisions.

The objective conditions of the decision in the criminal proceedings include the socio-political conditions, principles of law enforcement and the judicial system (type and form of justice) and guarantees the rights of man and citizen acting in criminal proceedings.

PA Lupinska, revealing the contents of the legal nature of a procedural decision, said that the category of "the right" to understand the behavior of the parties, which is embodied in the order of law, the practical activities of people on the rights and fulfillment of legal obligations. The implementation of legal norms is seen as the embodiment actions of people in those requirements which are expressed in general terms in the law. Implementation of the law by decree making as acts of law is for the investigator, prosecutor, investigating judge who use this right and not only the right but also the duty. In this regard, are important in the interpretation of the provisions of the law office of investigator, prosecutor, investigating judge during the implementation of the legal standard [6, p. 103].

YM Belozarov VV Vapnyarchuk, BA Victorov, AP Vlasov and others. believe that the main features of the legal activities include vladno- and executive nature, reason and the grounds of this activity is procedural form for which the selection judgment or decree, or log procedural, investigative action.

DA Solodov, referring to the expression AY Dubinsky, gives the concept of procedural decisions and defines rules, which aim not directly express the decision-wife, but can be set by clarifying the rules of procedure. It reveals the target napravlen-ist and communication with the principles, functions of criminal procedure and legal actions. Sets the competence to be met by the decision and its elements [11, p. 12].

MS Alexandrov, A. Balashov, Ivan Goncharov, Yu Grishin, O.P.Ryzhakov, VG Tomin, AA Chuvilov, PS Yelkind establish that some provisions Code of Ukraine does not contain instructions for the purpose of, and point out the rules of conduct laid down by law. They believe that they should be defined procedural, procedural elements dos-yahnennya objectives of criminal proceedings if the verdict or judgment is given [13, p. 56; 15, pp. 11].

IB Mikhaylovska regulation affects a decision that should be based on the principles of the process. For example, the presumption of innocence must act in criminal proceedings, and the investigator, if not sure of the specific crime committed by a suspect, must take measures to terminate the case. The investigator must decide which operates according legis-well, expressing the will of the legislator. Legal decision leading to the goal, the tasks of criminal procedure [9].

OM Bandurka, AV Baulin, NS Karpov, S. Stahivskyy, SI Lukyanets characterize solutions and define the scope, area and boundaries of which employ a range of solutions. Criminal Procedure Act not only set the investigator, prosecutor, investigating judge aims and methods of

making a decision, but points to the performance objectives and means of the mechanism of its adoption. The investigator should consider the restriction on the parties, the law imposed in case of a Resolution [12].

The mechanism of decision-making should be defined as the legal relationship of the criminal procedure law to the procedure of its members. There should be all circumstances be proved in criminal proceedings, based on their items investigator, prosecutor, investigating judge decide. A clear definition of the criminal, criminal procedural law relating to a particular party proceedings. On their basis investigator uses the criminal process. Stakeholders, against which the rule of law has been applied, must fulfill the resolution of the investigator, the investigating judge ruling.

The investigator, prosecutor, judge ruling should have a structure to reflect the actual circumstances of the crime and relatively whom was drafted and adopted procedural document. The investigator, the prosecutor may be challenged in court. The decision and the verdict can be appealed to the appellate or cassation.

Objective grounds the decision include scientific organization of labor. These provisions have been considered in the literature and identified in management science from IE Byhovskoho, AM Vasylova, MI Hapanovycha, II Martynovych, IV Gerasimov, IN Hutkina, Y. Shostak, AG Khabibulin and others. [4].

Subjective factors taking a procedural decision include the range of persons in criminal proceedings have the authority to make decisions. The prosecution clearly defined in § 2, Chapter 3 of the CCP Ukraine. Only the investigator, the investigating judge, the court must state and powers defined by law.

Analysis of procedural investigator, prosecutor, judge for a procedural decision gives reason to believe that a violation of substantive and procedural law explains shallow knowledge of the law, the inability to properly apply the law in particular cases, unprofessional attitude towards their duties and others.

O.M.Tolochko pointed out that the judgment should be passed only on the basis of the evidence established during trial. Evidence which did not find its expression in court, the judge should be excluded from the sentence which he vkazaye reasoning in the judgment [14, p. 35].

Analysis of statistical data of the Supreme Court of Ukraine, the High Specialized Court for Civil and Criminal Cases provides grounds for asserting that the errors made in the preparation of regulations investigating the circumstances to be proved by the criminal proceedings is automatically transferred to the judge who is related indictment. The judge in the verdict should answer the question of whether the accused is proved wines in court only on the basis of evidence obtained during the trial. The Court must interpret the law, which it applies. Evidence that the judge received during the trial should be evaluated on the basis of a specific rule of law and the law.

The author proposes to construct a theoretical model procedural forms when recording by technical means of covert investigative (detective) action, which should include: the decision to fix proceedings by technical means during the preliminary investigation; procedural status investigative, operational and technical departments taking part in the covert investigation (search) action; procedural and procedural safeguards to protect participants in the proceedings; mode shapes privacy when receiving ieformatsiyi which has a state secret;

References:

1. Алексеев Н.С. Очерк развития науки советского уголовного процесса // Н.С. Алексеев, В.Г. Даев, Л.Д. Кокарев/ -Воронеж. ВГУ. 1980. – 192с.

2. Викторский С.И. Русский уголовный процесс. учебник // С.И. Викторский/ - М.: 1997. – 310с.
3. Дубинский А.Я. Исполнение процессуальных решений следователя: правовые и организационные проблемы //А.Я. Дубинский/ - К.: КВШ МВД ССР. 1984. – 213с.
4. Гапанович Н.И. Основы взаимодействия следователя и органа дознания при расследовании пре ступлений // Н.И. Гапанович, И.И. Мартинович/ - Минск. БГУ им. Ленина. 1981. – 130с.
5. Ксензов, А.Н. Информационная обоснованность процессуальных решений следователя [Электронный ресурс] режим доступу: Дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09 .- М.: РГБ, 2003.
6. Лупинская П.А. Уголовно-процессуальное право // П.А. Лупинская/ -М.: Юристь. 2001. – 200с.
7. Манаев Ю.В. Процессуальные решения следователя // Ю.В. Манаев/ Волгоград. ВСШ МВД СССР. 1979. – 197с.
8. Михайленко А.Р. Возбуждение уголовного дела в советском уголовном процессе // А.Р. Михайленко/ - Саратов.: СЮИ. 1975. - 210с.
9. Михайловская И.Б. Цели, функции и принципы российского уголовного судопроизводства // И.Б. Михайловская/ -М.: Спарк. 2003. - 210с.
10. Міхеєнко М.М. Науково – практичний коментар Кримінально – процесуального кодексу України // М.М. Міхеєнко, В.П. Шибіко, А.Я. Дубінський/ -К.: Наукова думка. 1997. – 410с.
11. Солодов Д.А. Процессуальные и тактические решения следователя (сущность, проблемы оптимизации принятия) // Д.А. Солодов/ -Воронеж.: ВГУ. 2004. -156с.
12. Стахівський С.М. Слідчі дії як основні засоби збирання доказів // С.М. Стахівський/ - К. Атака. 2009. -64с.
13. Томин В.Г. Острые углы уголовного судопроизводства // В.Г. Томин/ -М.: Юрид. лит. 1991. – 180с.
14. Толочко А.Н. Судебный приговор и его мотивировка // А.Н. Толочко/ -К.: 1991.- 90с.
15. Чувилев А.А. Оперативно – розыскное право. // А.А. Чувилев/ -М.: Академия МВД СССР. 1999. – 120с.